

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 2Csp/100/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3218201280
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Brinčík
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2019:3218201280.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou sudcom JUDr. Tomášom Brinčíkom v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, zapísaný v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 47 258 713, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 47 234 547, proti žalovanému: P. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. O. XXXX/XX, XXX XX B. nad B., v konaní zastúpený procesným opatrovníkom T.D., bytom L. O. XXX/XX, XXX XX K., o zaplatenie 1.063,62 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 413,64 eur, v časti o zaplatenie úrokov vo výške 27,48 % ročne zo sumy 925,41 eur od 17.10.2015 až do zaplatenia a v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy prevyšujúcej sumu 649,98 eur od 17.10.2015 do zaplatenia **z a s t a v u j e.**

II. Vo zvyšku súd žalobu **z a m i e t a.**

III. Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 09.10.2018 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 1.063,62 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 27,48 % ročne zo sumy 925,41 eur od 17.10.2015 až do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.063,62 eur od 17.10.2015 do zaplatenia. Zároveň si voči žalovanému uplatnil nárok na náhradu trov konania.

2. Žalobca v podanej žalobe uviedol, že ku dňu 30.06.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783 (ďalej len "Cetelem") a spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, zapísanou v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, čím spoločnosť Cetelem zanikla a žalobca sa stal jej univerzálnym právnym nástupcom. Uviedol, že dňa 23.03.2014 uzavrel Cetelem ako veriteľ so žalovaným Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb. Obsahom predmetnej zmluvy bol záväzok Cetelemu poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,00 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami, a to formou dohodnutých mesačných splátok. Uviedol, že žalovaný po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške

1.744,76 eur tak, že sumu 1.604,40 eur žalovaný čerpal výbermi hotovosti z bankomatov a platbami na vybraných obchodných miestach a sumu 140,36 eur predstavujú poplatky, ktoré Cetelem účtoval žalovanému v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Uvedené skutočnosti potvrdzuje Výpis z úverového účtu žalovaného a Potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil žalovaný Cetelemu do dnešného dňa len časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 954,42 eur, čo preukazuje Výpis z úverového účtu žalovaného a Potvrdenie o prijatých splátkach. Na predžalobné výzvy žalovaný nereagoval. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného Cetelem vyhlásil dňa 16.10.2015 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má žalovaný voči žalobcovi ku dňu podania žaloby neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 1.063,62 eur (925,41 eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny, 124,71 eur z titulu dlžných úrokov z úveru, 13,50 eur z titulu dlžného poistného z úveru). Okrem toho je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 27,48 % ročne zo sumy 925,41 eur od 17.10.2015 až do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.063,62 eur od 17.10.2015 až do zaplatenia.

3. Podaním zo dňa 19.11.2018 sa vo veci vyjadrila sestra žalovaného, p. T. G., ktorá poukázala na skutočnosť, že na tunajšom súde prebieha konanie pod sp. zn. XCsp/XX/XXXX. V uvedenom konaní vystupujú ako procesné strany totožné subjekty avšak v uvedenom konaní bola zo strany súdu zaslaná žaloba na vyjadrenie skôr. V uvedenom konaní doposiaľ deklarovala, že osoba žalovaného je osobou, ktorá nemá procesnú spôsobilosť konať sám pred súdom a bolo navrhnuté, aby tento bol v konaní zastúpený procesným opatrovníkom, a to ňou ako osobou blízkou v príbuzenskom vzťahu (sestra). V prípade, ak súd v konaní vedenom pod sp. zn. XCsp/XX/XXXX dospeje k záveru, že mieni vykonať znalecké dokazovanie za účelom zistenia psychického stavu žalovaného, v tom momente navrhla prerušenie tohto konania až do doby, kedy budú známe výsledky tohto znaleckého dokazovania. Ak súd v uvedenom konaní dospeje k záveru, že nemá pochybnosti o spôsobilosti žalovaného konať pred súdom, resp. že ustanoví žalovanému v dôsledku psychickej poruchy procesného opatrovníka, s ktorým bude konať, netrvala na návrhu na prerušenie konania z uvedeného dôvodu. Uviedla, že aj v tomto konaní navrhuje súdu, aby ju, ako najbližšieho príbuzného, ustanovil aj v tomto konaní za procesného opatrovníka žalovanému, a to z dôvodu, že trpí takou psychicou poruchou (demenciou), ktorá ho robí na konanie pred súdom nespôsobilým. Pre takýto prípad vyslovene udelila súhlas s jej ustanovením za procesného opatrovníka žalovaného v tomto konaní. Uviedla, že rovnako aj v tomto konaní navrhuje súdu, že ak sa nestotožní s jej návrhom a bude mať naďalej súd pochybnosti o zdravotnom stave žalovaného, resp. jeho spôsobilosti konať pred súdom, aby súd za týmto účelom vykonal znalecké dokazovanie. K podanej žalobe uviedla, že žalobca (resp. právny predchodca žalobcu) so žalovaným uzavreli Zmluvu o revolvingovom úvere, a to dňa 23.03.2014, a to do výšky úverového rámca 5.000,00 eur. Zo samotnej žaloby vyplýva, že žalovaný reálne vyčerpal z uvedeného úveru sumu 1.604,40 eur a splatil sumu 954,42 eur. Zastávala názor, že zmluva neobsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, a preto je z tohto titulu bezúročná a bezpoplatková. Z uvedeného dôvodu je žalovaný povinný vrátiť len tie finančné prostriedky, ktoré tvoria rozdiel medzi skutočne požičanými peniazmi a vrátenými peniazmi, čo predstavuje sumu 649,98 eur a nie sumu 1.063,62 eur, ako si nárokuje žalobca. Uviedla, že dáva žalobcovi na zváženie žalobcovi rentabilnosť tohto konania, a to z dôvodu vážnej psychickej poruchy žalovaného. Poukázala na prepúšťaciu správu z Fakultnej nemocnice Trenčín, Psychiatrická klinika. Zo záverov vyplýva, že žalovaný trpí demenciou, pričom táto nie je zapríčinená alkoholom, ale je na organickom podklade, pričom tento stav je nezvratný. Je síce zrejmé, že uvedená správa je z dátumu 24.05.2018, avšak je možné konštatovať, že žalovaný trpí vážnym psychickým ochorením, ktoré ho diskvalifikuje na väčšinu právnych úkonov. Tento stav má postupný nástup, pričom je otáznne, či v čase podpisu predmetnej zmluvy mal v zmysle § 38 Občianskeho zákonníka spôsobilosť na takýto právny úkon a či tento nie je absolútne neplatným právnym úkonom, nakoľko ho učinila osoba konajúca v duševnej poruche, ktorá by ho robila na takýto úkon neschopnou. Poukázala na skutočnosť, že žalovaný preukázateľne trpí psychickou poruchou (nezvratným stavom, ktorý je už v tomto štádiu - demencia len udržiavateľný, avšak nevyliciteľný a časom len zhoršujúci sa), ktorá ho robí na akýkoľvek úkon nespôsobilým, nakoľko dobre nechápe význam ani len doručovaných písomností. Z uvedeného dôvodu sa žalovaný nachádza trvale v zariadení Centrum sociálnych služieb - Jesienka, kde mu je na základe rozhodnutia Trenčianskeho samosprávneho kraja poskytovaná sociálna služba z titulu VI. stupňa odkázanosti fyzickej osoby na pomoc inej osoby. Ako vyplýva zo samotnej správy, žalovanému zostáva 25% životného minima, z uvedeného nie je možné ani len uhrádzať prípadné splátky žalobcu. Záverom uviedla, že v prípade, ak žalobca bude trvať na žalobe naďalej, namietala

úročnosť a poplatkovosť daného úveru, z opatrnosti aj prípadné premlčanie splátok. Nakoľko životné minimum je 205,07 eur, z ktorých preukázateľne zostáva žalobcovi 25,00 %, t. j. 51,27 eur mesačne na pokrytie všetkých jeho osobných potrieb, žiadala súd o povolenie splátok vo výške maximálne 5,00 eur mesačne, a to bez možnosti splatenia celého dlhu v prípade nesplnenia jednej splátky, (nie je t. č. možné ustáliť, že z týchto finančných prostriedkov nebudú uhrádzané aj nevyhnutné lieky, za ktoré už teraz je každý druhý mesiac doplatok 50,00 eur) a zároveň žiadala súd o nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi, a to z dôvodu vyššie uvedeného na strane žalovaného, pričom mala za to, že na strane žalobcu nepriznaním náhrady trov konania nedôjde na jeho strane k takému závažnému zásahu do jeho majetkovej sféry, na ktorú by mal súd prihliadať. V prípade potreby navrhla za týmto účelom urobiť dopyt na žalobcu na preukázanie jeho majetkových pomerov.

4. Okresný súd Bánovce nad Bebravou uznesením č. k. XCsp/XXX/XXXX - XX zo dňa 01.02.2019 ustanovil žalovanému pre toto konanie za jeho procesného opatrovníka jeho sestru T.D.. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.03.2019.

5. Podaním zo dňa 12.02.2019 žalobca uviedol, že berie v súlade s ust. § 144 Civilného sporového poriadku žalobný návrh späť v časti istiny vo výške 413,64 eur, v časti úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 27,48 % ročne zo sumy 925,41 eur od 17.10.2015 až do zaplatenia a v časti úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy prevyšujúcej 649,98 eur od 17.10.2015 do zaplatenia a žiada, aby súd v tejto časti konanie zastavil a vydal rozsudok, ktorým zaviazá žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 649,98 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 649,98 eur od 17.10.2015 do zaplatenia.

6. Podaním zo dňa 02.07.2019 procesný opatrovník žalovaného uviedol, že trvá na podaní zo dňa 19.11.2018 v celom rozsahu. Úver považoval za bezúročný a bezpoplatkový, a teda žalovaný má povinnosť uhradiť len to, čo si reálne požičal mínus to, čo z úveru uhradil. Poukázal na skutočnosť, že Okresný súd v Bánovciach nad Bebravou vo veci totožných účastníkov a rovnakého právneho základu už rozhodol, pričom podali vo veci odvolanie, čo do príslušenstva, výšky splátok a náhrady trov konania. Uviedol, že voči uvedenému rozsudku namieta, že sa nezaoberal zdravotným stavom žalovaného, čo považoval za určujúce na nárok príslušenstva, a ani sa dostatočným spôsobom nezaoberal dôvodmi hodnými osobitného zreteľa a už vôbec sa nezaoberal skutočnosťou, ktorú avizoval v konaní, a to je výška splátky, ktorá by mala brať ohľad aj na zdravotný stav žalovaného ako aj skutočnosť, že na tunajšom súde prebieha aj ďalšie konanie. Ďalej uviedol, že namieta prípadné premlčanie niektorých splátok. Žiadal tiež, aby súd použil ustanovenia o dôvodoch hodných osobitného zreteľa vo vzťahu k trovám konania a náhradu trov konania žalobcovi nepriznal. Poukázal na skutočnosť, že zo strany žalovaného bolo jednoznačne preukázané, že nedisponuje finančnými prostriedkami. resp. je v zlej finančnej situácii. Jeho zdravotný stav mu nedovoľuje, aby akýmkoľvek spôsobom sa pričínil na získaní pracovnej pozície alebo akéhokoľvek zamestnania vôbec. Výška jeho starobného dôchodku je 448,00 eur, z ktorej si hradí náklady spojené s umiestnením v sociálnom zariadení, lieky a nevyhnutné náklady na ošatenie, hygienu a osobné potreby. Naopak, žalobca je spoločnosťou poskytujúcou finančné prostriedky za odmenu. Záverom navrhol, aby súd určil splátku úveru v čo najnižšej možnej sume, aby žalovaného hneď od počiatku nepostavil do pozície nereálnosti dobrovoľného plnenia dlhu žalovaného voči žalobcovi. Navrhol súdu, aby súd určil splátku v sume 5,00 eur, avšak je na zvážení súdu, akú sumu s ohľadom na zdravotný stav a už určenú splátku v predošlom konaní určí.

7. Podaním zo dňa 03.07.2019 procesný opatrovník žalovaného uviedol, že trvá na pripojení spisu tunajšieho súdu sp. zn. XCsp/XX/XXXX na účely oboznámenia vykonaných lustrácií a zistení ohľadom majetkových pomerov žalovaného. Uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by mal žalovaný akýkoľvek nehnuteľný majetok alebo hnutelný majetok vyššej hodnoty a zároveň nemá vedomosť o tom, že by mal mať žalovaný nejaký iný príjem, ako zistil súd lustráciou v Sociálnej poisťovni. Poukázal na skutočnosť, že súd v prvom konaní určil žalovanému povinnosť splácať dlh po 50,00 eur v splátkach, ako aj trovy konania. V prípade, ak súd zamietne vykonanie dôkazu pripojením súdneho spisu sp. zn. XCsp/XX/XXXX, navrhol, aby vykonal dokazovanie o príjmoch a výdavkoch žalovaného, a to v rozsahu lustrácií dostupných súdu. Za účelom zistenia skutočných výdavkov žalovaného na lieky a podobne, navrhol dopytovať priamo zariadenie, kde je žalovaný umiestnený. Záverom zhrnul, že na osobnom statuse žalovaného ako osoby s psychickou poruchou a jej umiestnení v zariadení sociálnych služieb sa nič nezmenilo, zárobkové pomery sú len dôchodok vyplácaný Sociálnou poisťovňou, žalovaný nevlastní žiaden hnutelný ani nehnuteľný majetok. V ostatnom zotrval na svojich písomných vyjadreniach.

8. Podaním zo dňa 16.07.2019 žalobca uviedol, že predmetný nárok nie je premlčaný. Poukázal na skutočnosť, že žalobca vyhlásil dňa 16.10.2015 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Nasledujúci deň, t. j. 17.10.2015 žalobca mohol právo vykonať prvý raz. Žalobný návrh bol podaný na súd dňa 09.10.2018, t. j. v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka si žalobca svoj nárok uplatnil v zákonnej trojročnej premlčacej lehote. Uviedol, že nesúhlasí s mesačným splátkovým kalendárom vo výške 5,00 eur vzhľadom k tomu, že len k splateniu samotnej istiny by došlo za 130 mesiacov, t. j. 10 rokov a 10 mesiacov. Takáto doba splatnosti len samotnej úverovej istiny je neprimeraná tak pre žalobcu, ako aj pre samotného žalovaného vzhľadom k plynúcim úrokom. Poukázal na skutočnosť, že v súlade s konštantnou judikatúrou by mala byť priznaná suma vrátane príslušenstva uhradená do jedného roka. Trval na podanej žalobe v znení po čiastočnom späťvzati.

9. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 31.07.2019, na ktoré sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca a tiež ani žalovaný a jeho procesný opatrovník. Právny zástupca žalobcu a procesný opatrovník, ktorí boli na pojednávanie včas a riadne predvolaní, ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní, nežiadali odročiť pojednávanie z dôležitého dôvodu a súhlasili s prejednaním veci aj v ich neprítomnosti. Za zistenia a vyhodnotenia týchto procesných podmienok na konanie podľa § 180 C.s.p., súd na tomto pojednávaní vec prejednal a vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, podaní a listinných dôkazov, a to konkrétne: žaloba doručená tunajšiemu súdu 09.10.2018 č.l. 1-3, zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb zo dňa 23.03.2014 č.l. 7-8, vyhlásenie a poučenie o ochrane osobných údajov č.l. 8-9, výpis z úverového účtu žalovaného č.l. 9-11, potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov č.l. 12, potvrdenie o prijatých splátkach č.l. 13, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru zo dňa 27.10.2015 s doručenkou č.l. 13-15, výpis z obchodného registra žalobcu a právneho predchodcu žalobcu č.l. 18-25, podanie procesného opatrovníka žalovaného zo dňa 19.11.2018 č.l. 47-51, Zmluva č. XX-XXXX/U/-X o platení úhrady za poskytovanie sociálnej služby č.l. 52-55, výpočtový list č.l. 56, rozhodnutie Trenčianskeho samosprávneho kraja zo dňa 19.06.2018 č.l. 57, lekárska správa zo dňa 24.05.2018 č.l. 58, lekársky nález zo dňa 03.07.2018 č.l. 60-61, čiastočné späťvzatie návrhu zo dňa 12.02.2019 č.l. 67-68, vyjadrenie procesného opatrovníka žalovaného zo dňa 02.07.2019 č.l. 83-88, odpoveď na výzvu súdu zo dňa 03.07.2019 č.l. 89-90, vyjadrenie žalobcu zo dňa 16.07.2019 č.l. 94, lustrácie žalovaného v SP, NEV, z katastra nehnuteľností, v obchodnom vestníku SR a Registri obyvateľov č.l. 100-105, ďalšieho obsahu tohto spisu a oboznámením podstatného obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. XCsp/XX/XXXX.

10. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav. Právny predchodca žalobcu (CETELEM SLOVENSKO, a.s.) so žalovaným uzavrel dňa 23.03.2014 zmluvu v časti 2 označenú ako "Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a Rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb", na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému revolvingový spotrebiteľský úver do výšky schváleného úverového rámca a za podmienok podľa predmetnej zmluvy a žalovaný sa zaviazal poskytnutý revolvingový úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti podľa predmetnej zmluvy (ďalej aj len "predmetná zmluva").

11. V bode 1 predmetnej zmluvy sú uvedené základné podmienky revolvingového úveru nasledovne: výška úverového rámca - 5.000,00 eur, aktuálna výška úverového rámca - 600,00 eur, výška mesačnej splátky - minimálne 5,00 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,00 eur, výška úrokovej sadzby - 28,68 % ročne fixná, RPMN - 46,36 %, splatnosť mesačnej splátky - 10. deň v mesiaci, splatnosť prvej mesačnej splátky - 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru, poplatok za správu revolvingového úveru - podľa sadzobníka poplatkov, zvolený súbor poistenia - Základný súbor poistenia, poplatok za poistenie - 3,22 %. V tejto časti zmluvy sú uvedené aj dodatočné predpoklady pre výpočet RPMN: výška čerpania revolvingového úveru 600,00 eur, výška mesačnej splátky 58,10 eur s poplatkom za správu úveru 2,99 eura, splatenie revolvingového úveru v 12 rovnakých mesačných splátkach. Pri výpočte RPMN nebola zohľadnená suma určená na úhradu poistného, pretože poistenie nie podmienkou poskytnutia revolvingového úveru. Dlžník je oprávnený kedykoľvek odvolať svoj súhlas s poistením úveru a to aj pred poskytnutím úveru. Celková čiastka k zaplateniu bola uvedená vo výške 733,08 eur a priemerná hodnota RPMN 25,37 %.

12. Podľa bodu 2.1 predmetnej zmluvy bola predmetná zmluva uzatvorená na dobu neurčitú.

13. V zmysle bodu 4.1 predmetnej zmluvy bol dlžník oprávnený čerpať revolvingový úver formou financovania nákupu tovaru a/alebo služieb v obchodných miestach, ktoré akceptujú túto kartu, výberom finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty v miestach na to určených, prevodom na účet určený dlžníkom alebo iným dohodnutým spôsobom, a to aj pri použití informačných technológií.

14. V bode 3.1 písm. a) Spoločných ustanovení k predmetnej zmluve ako následok toho, že klient nespláca poskytnutý revolvingový úver riadne a včas bola upravená možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru v lehote a s účinnosťou, ktorú Cetelem určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

15. Z potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 10.09.2018, ako aj z výpisu z úverového účtu žalovaného, vyplýva, že žalovaný čerpal z úverového rámca v období od 25.04.2014 do 14.03.2015 celkovo sumu 1.604,40 eur.

16. Z potvrdenia o prijatí splátok zo dňa 10.09.2015 na úverovom prípade č. XXXXXXXXXXXXXXXX, ako aj z výpisu z úverového účtu žalovaného vyplýva, že žalovaný úhradami v období od 10.05.2014 do 27.03.2015 uhradil veriteľovi na základe predmetnej úverovej zmluvy celkovo sumu 954,42 eur.

17. V listine označenej ako "Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX" zo dňa 27.10.2015, adresovanej žalovanému, právny predchodca žalobcu uviedol, že nakoľko žalovaný úver nesplácal riadne a včas, a to ani po opakovaných výzvach na úhradu, právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle uzatvorenej úverovej zmluvy a ku dňu 16.10.2015 sa záväzok žalovaného stal splatný v celom rozsahu. Žalobca zároveň vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 1.063,62 eur zloženej z úverovej istiny vo výške 925,41 eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 138,21 eur. Podľa doručenej listiny bola doručená žalovanému dňa 29.10.2015.

18. Cetelem (spoločnosť CETELEM Slovensko a.s.) ku dňu 01.07.2016 zanikla v dôsledku cezhraničného zlúčenia so žalobcom, ktorý sa stal jej právnym nástupcom, čo vyplýva z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sa vložky 2435/B.

19. Z prepúšťacej správy Psychiatrickej kliniky Fakultnej nemocnice Trenčín zo dňa 24.05.2018 súd zistil, že žalovaný bol v období od 15.05.2018 do 24.05.2018 hospitalizovaný v uvedenej klinike s diagnózou demencia komb. etiol., pričom ide o organický amnestický syndróm nezapríčený alkoholom alebo iným psychoaktívnymi látkami. Z rozhodnutia Trenčianskeho samosprávneho kraja zo dňa 19.06.2018 vyplýva, že žalovaný je odkázaný na sociálnu službu poskytovanú v špecializovanom zariadení a je zaradený do VI. stupňa odkázanosti fyzickej osoby na pomoc inej fyzickej osoby. Žalovaný je umiestnený v Centre sociálnych služieb - Jesienka, pričom je poberateľom starobného dôchodku vo výške 448,00 eur mesačne.

20. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. XCsp/XX/XXXX medzi totožnými účastníkmi sa žalobca domáha voči žalovanému zaplata sumy 2.042,12 eur s príslušenstvom titulom uzavretej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 21.10.2014. Tunajší súd v danej veci rozhodol rozsudkom vo veci samej č. k. XCsp/XX/XXXX - XXX zo dňa 10.04.2019, ktorým konanie čiastočne zastavil a podanej žalobe čiastočne vyhovel, pričom rozhodnutie súdu prvej inštancie nenadobudlo právoplatnosť, nakoľko voči nemu podal odvolanie žalovaný prostredníctvom procesného opatrovníka. V danom prípade sa jedná o spor medzi totožnými stranami, ale ohľadom iného uplatneného nároku titulom odlišnej úverovej zmluvy, nebola tak daná prekážka veci začatej.

21. Súd v danej spotrebiteľskej veci vykonal dokazovanie vo vyššie uvedenom rozsahu, považoval skutkový stav zistený vykonaným dokazovaním za dostatočne a kontradiktórne zistený v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie súdu v danej veci a ďalšie dokazovanie by bolo nadbytočné a v rozpore so zásadou hospodárnosti a účelnosti tohto konania.

22. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej len "Obchodný zákonník") zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

23. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej len "Občiansky zákonník") spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 a 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

25. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

28. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

29. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

30. Podľa § 38 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, pokiaľ ten, kto ho urobil, nemá spôsobilosť na právne úkony. Takisto je neplatný právny úkon osoby konajúcej v duševnej poruche, ktorá ju robí na tento právny úkon neschopnou.

31. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

32. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

33. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

34. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

35. Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

36. Podľa § 2 písm. a/ a b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej "zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch") na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

37. Podľa § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

38. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

39. Podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

40. Podľa § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie.

41. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

42. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

43. Podľa § 144 C.s.p. žalobca môže vziať žalobu späť.

44. Podľa § 145 ods. 1, 2 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzataní žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

45. Podľa § 146 ods. 1 a 2 C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

46. Vzhľadom na to, že žalobca podanú žalobu podaním zo dňa 12.02.2019, doručeným tunajšiemu súdu dňa 13.02.2019, teda skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 C.s.p. alebo

pojednávane v danej veci, zbral späť v časti o zaplataenie istiny vo výške 413,64 eur, v časti úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 27,48 % ročne zo sumy 925,41 eur od 17.10.2015 až do zaplataenia a v časti úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy prevyšujúcej 649,98 eur od 17.10.2015 do zaplataenia, súd konanie čiastočne zastavil podľa § 145 ods. 2 C.s.p. tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku. Súhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby žalobcom nebol podľa zákona potrebný.

47. Súd následne na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že v zostávajúcej časti je podaná žaloba nedôvodná.

48. Predmetnú zmluvu, uzatvorenú medzi žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom a žalovaným, súd posúdil podľa jej obsahu a dospel k záveru, že ide o zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka. Zároveň však ide aj o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a predmetná zmluva spĺňa tiež definíčné znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa vyššie uvedených ustanovení § 2 písm. a/, b/ a d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný vystupoval v zmluvnom vzťahu ako fyzická osoba - nepodnikateľ, pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Veriteľ vystupoval nepochybne v zmluvnom vzťahu so žalovaným ako podnikateľ poskytujúci klientom spotrebiteľské úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti - dodávateľ. Spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy je nepochybny aj tým, že zmluva bola veriteľom pripravená vopred na formulári vrátane znenia zmluvných podmienok bez možnosti zasiahnuť do ich znenia žalovaným ako spotrebiteľom. Súd na základe uvedeného na predmetnú zmluvu aplikoval aj príslušné právne normy chrániace spotrebiteľa, teda najmä príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd tiež zdôrazňuje, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Zo zisteného skutkového stavu súd nezistil dôvody absolútnej neplatnosti predmetnej zmluvy, keď z vykonaných dôkazov nevyplývalo, že by žalovaný už v čase uzatvorenia predmetného právneho úkonu trpel duševnou poruchou, ktorá by ho činila neschopným na urobenie tohto právneho úkonu. Je nepochybny, že žalovaný predmetnú zmluvu podpísal, čerpal od právneho predchodcu žalobcu finančné prostriedky a tieto následne čiastočne aj splácal.

49. Pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície "slabšej" zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom citovanej právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka je práve vyrovnať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar, resp. služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov.

50. Na základe uvedeného súd potom v rámci limitov stanovených v spotrebiteľskom sporovom konaní podrobil obsah predmetnej zmluvy preskúmaniu z hľadiska jej súladu s normami spotrebiteľského práva, pričom dospel k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy. Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného aj údaj o celkovej výške a konkrétnej mene spotrebiteľského úveru a podmienkach upravujúcich jeho čerpanie podľa § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z predmetnej zmluvy nemožno jednoznačne určiť, v akej výške úverového rámca bol žalovaným poskytnutý úver, keď v predmetnej zmluve je v časti 2 bod 1.1 uvedené, že výška úverového rámca je 5.000,00 eur a ďalej, že aktuálna výška úverového rámca je 600,00 eur. Túto nezrovnalosť nie je možné odstrániť výkladom, nie je možné teda ustáliť, aký úverový rámec si strany vlastne dohodli. Keďže v zmluve sú uvedené dva rôzne údaje o celkovej výške úveru, resp. úverového rámca, hoci v zmysle § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch musí byť uvedený (jeden) údaj o celkovej výške úveru, a to jasne, určito a zrozumiteľne, čo nepochybne platí aj pre revolvingový úver, keďže zákon žiadnu výnimku pre takýto typ úveru nestanovuje (nieť dôvodu na to, aby nebolo možné priamo v zmluve jednoznačne a presne určiť

výšku úverového rámca), súd má za to, že použité vyjadrenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je v súlade s podstatou, zmyslom a účelom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

51. V predmetnej zmluve absentuje aj konkrétna, zrozumiteľne, určito a jasne uvedená výška splátky. V predmetnej zmluve je uvedené, že žalovaný sa zaväzuje vyčerpaný úver splácať v mesačných splátkach vo výške min. 5,00 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok sumy 300,00 eur, pričom tieto sú splatné vždy k 10. dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu revolvingového úveru. Pokiaľ zákon vyžaduje, aby každá zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala určenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, potom niet dôvodu, prečo by uvedené údaje nemala obsahovať i zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, keď pre tento typ úveru zákon nestanovuje žiadne výnimky a odchýlky. Vzhľadom na daný typ úveru bolo úplne nevyhnutné presne uviesť výšku splátky jasne a zrozumiteľne. Súd zastáva názor, že čo sa týka určenia výšky každej mesačnej splátky a to spôsobom, že mesačná splátka činí min. 5,00 % z dlžnej sumy zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok sumy 300,00 eur, takéto určenie výšky splátky je pre bežného spotrebiteľa nezrozumiteľné, nejasné a neurčité. Pokiaľ má spotrebiteľ nielenže vypočítať príslušné percento z dlžnej sumy, ale navyše k tomu počítať a zaokrúhľovať násobky dlžnej sumy, ktorú vyčerpal, keď navyše sú v predmetnej zmluve uvedené v podstate dva údaje o výške úveru, resp. úverového rámca, potom je takéto určenie výšky mesačnej splátky vyjadrené pre priemerného spotrebiteľa neurčité a zložité. Spotrebiteľ je odkázaný sám si vypočítavať výšku jednotlivých mesačných splátok podľa uvedeného vzorca. Bolo preto podľa názoru súdu nepostačujúce, ak v predmetnej zmluve z 23.03.2014 bola dojednaná "výška mesačnej splátky: mesačná splátka činí min. 5,00 % z dlžnej sumy zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok sumy 300,00 eur", čo nezodpovedá podmienkam § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Podmienky určitosť tejto časti právneho úkonu museli byť podľa názoru súdu splnené už pri jeho uzatvorení. Pri použití uvedeného spojenia v predmetnej zmluve nebolo možné nepochybne ustáliť výšku mesačných úverových splátok, čo je pre dlžníka podstatný údaj v procese jeho rozhodovania o uzavretí úverovej zmluvy. Súd ďalej zistil, že v predmetnej zmluve nie je uvedený konkrétny termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru tak, ako to predpokladá a vyžaduje ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Konkrétnu výšku splátky a konkrétny počet splátok veriteľ uviedol len pre účely výpočtu indikatívneho výpočtu RPMN, pričom vychádzal z výšky úverového rámca 600,00 eur, čo však vzhľadom na skutočnosť, že v predmetnej zmluve je uvedená aj výška úverového rámca 5.000,00 eur možno považovať za zavádzajúce a zmätočné. Zo sumy, ktorú žalovaný v danom prípade nepochybne čerpal (1.604,40 eur) je pritom zrejmé, že úverový rámec nebol vo výške 600,00 eur.

52. Pre absenciu náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 písm. g/, k/ a f/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je potrebné poskytnutý revolvingový úver považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v príslušnom znení. Vzhľadom na uvedené žalobca nemá právo na zaplatenie úroku z úveru ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia, resp. úhrad zo strany žalovaného. Súd sa následne zaoberal s námietkou premĺčania, ktorú vzniesol v spore žalovaný.

53. Premĺčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premĺčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Uplatnenie námietky premĺčania spôsobuje zánik súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho súd premĺčané právo nemôže priznať. Základným účelom inštitútu premĺčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené plniť svoje povinnosti. Zásada hospodárnosti konania vedie konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premĺčania vzhľadom na to, že v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov. Charakter spotrebiteľskej zmluvy má aj zmluva o úvere uzatvorená podľa Obchodného zákonníka, preto i na takúto zmluvu dopadá právna úprava spotrebiteľských zmlúv, i keď ide v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, ide o tzv. absolútny obchodný vzťah s kogentnou úpravou obsiahnutou v Obchodnom zákonníku. Pokiaľ však zmluva o úvere je zároveň aj spotrebiteľskou zmluvou tak, ako je to v danej veci, na posúdenie premĺčania je potrebné podľa názoru súdu použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, pretože je to v prospech spotrebiteľa,

premlčacia doba podľa Občianskeho zákonníka je kratšia ako podľa Obchodného zákonníka. K otázke aplikácie Občianskeho zákonníka na úverový vzťah zaujal stanovisko aj Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý vo veci sp. zn. I. ÚS 402/2013 z 19.06.2013 uviedol, že z rozsudku okresného a odvolacieho súdu vyplýva záver, že právna úprava premlčania v Občianskom zákonníku je pre spotrebiteľa výhodnejšia, pretože stanovuje kratšiu premlčaciu lehotu oproti právnej úprave obsiahnutej v Obchodnom zákonníku. Niet žiadneho dôvodu, aby na predmetnú právnu vec spotrebiteľskej povahy nemala dopadať právna ochrana vyplývajúca z § 54 Občianskeho zákonníka. Spotrebiteľské zmluvy vzhľadom na vzťah medzi podnikateľom a nepodnikateľom a so zreteľom na nepodnikateľský účel zmluvy sú typické občianskoprávne vzťahy. Predmetná vec je však i spotrebiteľskou zmluvou, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou, ide o vzťah medzi veriteľom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu. Je len v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, že v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo. Ústavný súd pritom konštatoval, že takýto výklad nie je v rozpore s ústavnými právami sťažovateľa. S ohľadom na uvedené preto súd posudzoval premlčanie práva žalobcu v danej veci podľa ustanovení Občianskeho zákonníka.

54. Občiansky zákonník stanovuje objektívny začiatok plynutia premlčacej doby. Trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Za tento deň sa všeobecne považuje deň, keď sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda len čo mohla byť dôvodne podaná žaloba na súd (*actio nata*). Ide o objektívnu možnosť vykonať právo bez zreteľa na to, či oprávnená osoba (veriteľ) by mohol právo subjektívne vykonať alebo nie, t. j. či oprávnený subjektívne vedel alebo nevedel o svojom práve.

55. Podstatnou časťou zmluvy o úvere je záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky. Lehota, v ktorej tak má dlžník urobiť, je vecou zmluvných strán a spravidla je dohodnutá v zmluve, nie je však podstatnou časťou úverovej zmluvy. V danom prípade vzhľadom na absenciu konkrétne, zrozumiteľne a určito dohodnutej výšky splátky, konečnej splatnosti úveru a konkrétneho počtu splátok, súd posúdil dohodu zmluvných strán o postupnom splácaní úveru v splátkach v predmetnej zmluve za neurčitú a nezrozumiteľnú, a preto neplatnú podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zákon (§ 504 Obchodného zákonníka, prípadne § 563 Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa priaznivejšie) ustanovuje lehotu splatnosti úveru podporne pre prípad, keď strany v zmluve o úvere nedohodnú lehotu splatnosti, resp. ak je takáto dohoda neplatná.

56. Súd ďalej v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 174/2016 zo dňa 10.11.2016, v ktorom najvyšší súd uviedol, že už v judikáte R 28/1984 bol prijatý záver, podľa ktorého "ak nebola doba splnenia dlhu dohodnutá ani inak ustanovená, začína premlčacia doba plynúť nasledujúcim dňom po vzniku dlhu". Na tomto závere sa ustálila aj neskoršia súdna prax (viď napríklad rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 25/2003, ktoré bolo neskôr publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 91/2004) zotrvávajúca na tom, že ak doba plnenia nie je určená zákonom, rozhodnutím alebo zmluvou, splatnosť vyvolá veriteľ tým, že dlžníka požiada o plnenie (§ 563 Občianskeho zákonníka). Dlžník je v takom prípade povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo bol veriteľom požiadaný o jeho splnenie. Ak má veriteľ možnosť sám vyvolať splatnosť dlhu, má právo aj vykonať svoje právo vyplývajúce zo záväzku. Pre účely premlčania je preto významný prvý objektívny okamih, kedy tak môže urobiť a požiadať o plnenie. Rozhodujúcim je preto bezpochyby deň bezprostredne nasledujúci po dni, v ktorom dlh vznikol. Na rovnakom právnom názore spočívajú aj viaceré rozhodnutia najvyššieho (okrem sp. zn. 1 Cdo 25/2003 viď sp. zn. 1 Cdo 148/2004 a sp. zn. 4 Cdo 66/2006), ale tiež krajských súdov Slovenskej republiky (viď napríklad sp. zn. 5 Co 3/2015 Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 19 Co 133/2012 Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 16 Co 667/2013 Krajského súdu v Banskej Bystrici a sp. zn. 10 Co 174/2013 Krajského súdu v Žiline).

57. S poukazom vyššie uvedené a ustálenú súdnu prax súd konštatuje, že trojročná premlčacia doba v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka začala v danom prípade plynúť nasledujúcim dňom po vzniku dlhu, teda u každého čerpania finančných prostriedkov samostatne dňom nasledujúcim po uskutočnení konkrétneho čerpania finančných prostriedkov žalovaným. Doručenie výzvy veriteľa žalovanému na plnenie dňa 29.10.2015 nemalo vplyv na posudzovanie plynutia premlčacej doby. Žalovaný v posudzovanom prípade od právneho predchodcu čerpal finančné prostriedky v období od 25.04.2014 do 14.03.2015. Pokiaľ ide o posledné čerpanie, trojročná premlčacia doba uplynula teda dňa

15.03.2018. Žalobca podal žalobu na tunajšom súde v predmetnej veci až dňa 09.10.2018. Na základe uvedeného súd posúdil vznesenú námietku premlčania za dôvodnú, keďže právo žalobcu na vrátenie nesplatennej časti istiny úveru je v danom prípade v celom rozsahu premlčané. Vzhľadom na uvedené sa nebolo potrebné už ďalej zaoberať osobnými a majetkovými pomermi žalovaného.

58. Súd na základe uvedeného výrokom II. tohto rozsudku žalobu žalobcu vo zvyšnej časti zamietol ako nedôvodnú.

59. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

60. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

61. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

62. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 C.s.p. a § 256 ods. 1 C.s.p. V posudzovanom spore bolo konanie čiastočne zastavené na základe čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom bez uvedenia dôvodu, teda z procesného hľadiska zavinením žalobcu a vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá, teda žalobca bol vo zvyšnej časti v spore neúspešný. Na základe uvedeného súd konštatuje, že nárok na náhradu trov konania by mal v celom rozsahu žalovaný voči žalobcovi, ale pretože žalovanému žiadne účelné trovy preukázateľne z obsahu spisu nevyplývajú a ani si žiadne neuplatnil, súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.